

Юніонер

5
1981

Абдулла Шанг ушаглар арасында.

ЖУКСЭК МУКАФАТ

Мектеб илләри өмүрүн ән эзиз, ән гијматли, һеч заман жаддан чыхмајан илләрдир. Іејатла иллә көрүш, өтраф мүнгүт илк айлын бахыш, инсанларда илк үзфет, үснисјәт, билик аләминдә илк адымлар илләри.. Буна көрү илк парта достлары, йолдашлары, илк мүәллимлар омурлук индуулмур.

Мектеб јашарында ушаг вә кончалар бир аз «идеальчы» олур, йәни таныдылары адамлар, охудуглары китаплардағы ғәрәмманлар, таныныштарихи вә әфсанәсін шәхсијәттер арасында езләрине «идеал» ахтарылар, беләләрине охшамаға чалышылар.

Мәним учун наңын ингилабдан әввалик «реалны» — ибтидан мектебдә охудугум илләрда бело идеал-өрнәк ән севимли мүәллимим Абдулла Шанг иди.

Абдулла Шанг нәлә мүәллимим олмалысдан әввел гијабы танысырды. Эсәрләрни охумушады. О вахгылар онун чап едилмиши «Шәләгүргүр», «Түлкү һачча кедир», «Жахшы арxa», «Чәфәр вә Башыр», «Көзәл банаp» вә башга китапларыны ушаглар сеза-сева охујурдулар.

Сонралар артыг орта вә али мектеб-

де охујаркән Шанг мүәллим кими дә шәхсән таныдыда, эсәрләринә олан севимли мәнәббәттән, —онун шәхсијәттән-хејирхә, гағыркеш, инсанпәрвәр шәхсијәттине сопиус вә әбди мәнәббәттән чөләнди... Мән һәр өчтәндән өзүмү она охшатмаг истәјиридан Экәр әдәбијат саңснәда аз-чох хидматим варса Абдулла Шанг борчлуюм. Совет дөврүнде (1920—1925) мектебимизин ады вә бинасы дәфәләрда дәништес дә, мүәллимләрниң әсасын енди адамлар иди. Бу дөврдә мектебдә шакирд тәшиклиятини фәалијәт саңснә чох кениши.

Бизим мектебим «Тәләб комитетси» мұхтарлиф мұнаисәбеттәрле тез-тез концертлөр верәр, театр тамашалары костәр, мұсамирләр кечириәрди. О заманын ән көркемли әдәбијат вә мәденијат хадимлари бу тәдбириләрдә иштирек едәрдиләр. Бүнләрдан ен мүмкүн әзиз, севимли мүәллимимиз Абдулла Шангин анадан олмасына вә әдәби-педагоги фәалијәттини илдөнүүнә һәэр едилмиши мұсамир иди. Мәктәбин драм дәрнәи А. Шангин о вахтлар тәблинг-тәнгид («Сатирагит») театры учун жаздыры «Жазыла позу

жохдур» пісесин тамашаја тоғуышуда (1923). Биз бу јубиле мұнаисәбети иле «Тальбызда Абдулла Шанг» адлы бир китаб да әншәр етшишдик. Китабчада көркемли адамларың язылары, расми табрикләр, онларда жаңашы бәзі шакирдләрнің тәбирик вә ше'рләрни дә дөрч едилмиши. Әммин китабчаның тәртибатчысы вә редактору мән идим. Бурда мәннин Абдулла Шанг һәэр етдијим «Муәллим» ше'рим дә варды. Бу, илил чап едилмиш ше'рим иди.

Бу ше'р севимли мүәллимимин дәрсләринден, эсәрләринден алдығын тәсесүрлүн ифадеси иди: маарифлә җенәләттін, нур иле зүлмәттін, ыңыла банаңын мұбәризесине тәсвир вә тараным едирдим. Әммин ше'рдән тәхмини жадымда галан бир парча беләдир:

Сојуг, гара зүлмәт...

Гаранлыгларын

Горхүч далағалары варлығы бояғар.
Чох җәкмәз... Нәһафәт

гаранлыгларын

Гојнундан нур саңан ал күнәш

догар.

Сачар үфүгләрә әлван шәғәгләр,
Гаранлыг јох олар, ачылар сәһәр.
Кәләр о ишыгыл, көзл-чичоклы яз,
Зүлмәттән нур дөгар —

«Жазы позулмаз!».

Сонралар әзиз мүәллимимелә һәмкар олдуг. Онын эсәрләрини, тәрчүмәләрини редакта етдим, нағтында мәгәләләр жаздым.

Инде иса Абдулла Шангин јардачылыгына балачы балаларын бейүк, саф мәнәббәттән ифадеси олан кичик бир хатириән төкәр жада салмагла кифајәтләнгәнрә:

...Сөвиднимиз сенаткар нағтында хоң сөзләр сөйләмәк адәттәр. Биз яшьләр буну һөвәслә едирдик вә җери көзәнди, извакт җатирина ба'зен һәнгىтәндән бир гәдәр узаглашыр, аз-чох мүаллиғејә дә јол веरирик.

Анчаг саф гәлбәи балалар һәмиша дөгрудан дөгруја өз дүүгүларыны олдуру кими, семимин сөйләйирләр.

Бир мүддәт әзәвәт кичик гызым — биринчи сининф шакирди Атәжинә шакир-биримизә таплачка дәйр, әләнирдик. Сонра новәб ше'рә кадын. Балачы Атәжин да боада дөрд-беш кичик ше'р охуды.

Мән сорушдум:

— Бу ше'рләр ким җазыб, гызым?
Ушаг көзәрләнди һош бир парылты, үзүндә фәрәнли бир тәбәссүмәлә чаваб верди:

— Абдулла Шанг!

Сонра мәннин суалымы қөзләмәдән, һәлә шахсөн көрмәдән жазылыа саф, сәмимин ушаг мәнәббәттән ифадеси олан бир чоңгулугла әлавә етди:

— О, елә жахши ше'рләр җазыр ки!.. Адамын лан чох хошу қәлир!..

Мән ела қәлир ки, әзиз вә севимли устадымызын лағажылға газандығы бутын мұкафатлар ичиндә бу мұкафат — јоны миндерде саф, мәсүм үшаг гәләбинин мәнәббәті — балачы балаларын бу бейүк мәнәббәті ән жүксек мұкафатдыр!

Микајыл РЗАГУЛУЗАДӘ.